Micro Orien. Hebr. 880/14

MS 14

יסוד עולם

Yesod Olam

by Moses Zacuto

LC Hebr. Ms 14 (Micro Orien. Hebr. 880/14)

24 ff. Paper. 19 x 13.5 cm. 17-18th cent. Italian semi-cursive script.

יסוד עולם *Yesod Olam*, rhymed drama by Moses Zacuto. Printed. Deinard, 1914.

Orien Hebr. 880/14 Richler 14 MS

Zacuto, Moses, 1625-1697.

יסוד עולם.

24 l.[unnumbered]. 20 cm.

This ms does not agree consistently with any cited in the apparatus of Berliner's edition, though its variants are slight. For a complete listing of the "known" mss, see how Melkman's article in Sefunot, v. 10, p. 301. See also his Studia Rosenthaliana, v.1, n.2, 1967, pp. 1-26

Watermarked paper. Writing hung pendent to the ruled lines.

DLC Deinard Collection – 1914 no. 9 MMW

MICRO ORIEN.
HEBR. 880/14

יסוד עולם

ac ẽſſſ lui ecce ſſſe una ſi ſſſm uidebat ſſſſſ

ſſſmmm ſſ ſſſ ſſſſſ ſſſ ecce ego uado ſſſſſſ

ſſſſe ee ſſſſſſſſ ego ego ſſſſſſſ

ſſſ eadem cum eo ſſſ ego ſſſſ ſſſſ ſſſſ

ſſſſſſſſſſſſſſ ecce ego ſſſſſſ

ſſſſſſſſ eſſſ ſſſſ uade ego ſſſſ

Le ſi ſſſſ ſſſſ ſſſſ ego ego ſſſſſ

ſſſſſſſſ ſſſ ſſſ ego ſſſſ ſſſſ

(Cetera)

ſſſ ſi ſſſ ſſſſſſſ ſſſ ſſſſ ſ ſſſſſ

ſſſ .ſſſſ ſi ſſſ ſſſ ego ſſſ ſſſ ſſſſ

ſſ ſſſſſ ſſ ſſſſſſ ego ſſſſſ ſſſ

ſſ ſſſſſſſſ ſſſ ego ſſſ ſſſ

(Collatio)

ſſſ ſſſ ſſſſ

ſſſ ſſſ ſſſſ ſſſ ſſſſ ſſſſ

ſſſ ſſſ ſſſſ ſſſ ſſſſ ſſſſ

ſſſ ſſſ ſſſſ ſſſ ſſſſ ſſſſ

ſſſ ſſſ ſſſſ ſſſ ſſſſ ſſſſ

ſſſ ſſſ ſſſſ ſſſ ſſſſ ſſſſ

ישראל קדוש ה׳ ראשית תבואתה. כל אוכליו יאשמו רעה תבוא
עליהם נאם ה׳. ושמעו כל עמים וראו משפטי אשר עשיתי
ובו קדושתי בתוכם. ולבית יעקב לא אמרתי חנם בקשוני.
שמעו נא בית יעקב וכל שארית בית ישראל השמעים
מבטן הנשאים מרחם. ואיה אלהיך עשה לך וקם אם יושיעך
בעת רעתך כי מספר ערייך היו אלהיך יהודה. ואתם אמרתם
לשוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו
קדורנית מפני ה׳ צבאות. ועתה אנחנו מאשרים זדים גם
נבנו עושי רשעה גם בחנו ויפלטו. אז נדברו יראי ה׳ איש
אל רעהו והקשב ה׳ וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי
ה׳ ולחשבי שמו. והיו לי אמר ה׳ צבאות ליום אשר אני
עשה סגלה וחמלתי עליהם כאיש חמל על בנו העבד אתו.
ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא
עבדו. כי הנה היום בא בוער כתנור והיו כל זדים וכל עושי
רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר ה׳ צבאות אשר לא
יעזב להם שורש וענף. ושמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק. ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת
כפות רגליכם ביום עשותי זאת אמר ה׳ צבאות. זכרו תורת
משה עבדי אשר צויתי אתו בחורב על כל ישראל חקים
ומשפטים. הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא
יום ה׳ הגדול והנורא. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם.

ואמר לו אדוני המלך יודע את
הילדים כי טובים הם ואת עבדיך
ואת בתך יקח ויתן לו מתנות
ואחר יביאנה אל המלך ויהי
כאשר שמע המלך את דבריו
ויעש כן ויקח את בת שאול
ויתן לו מתנות ויביאנה אל
המלך ותהר ותלד לו בן
ויקרא שמו יונתן ויגדל
הילד וילמד תורה ומצות
ויהי כאשר מת שאול
ויבא דוד אל ארץ יהודה
וישב בחברון וימלוך על
יהודה ויהי כאשר מת
דוד וישב בירושלם וימלוך
על כל ישראל ויהי כאשר
מלך שלמה את ממלכת
אביו ויבן את הבית ואת
ביתו ויהי כאשר בנה
שלמה את הבית ויעל
את כלי הקדש אל
הבית ויתן אותם
אל אוצרות בית
המלך ויהי כאשר
מלך שלמה ויבן
את הבית ויעל
את כלי הקדש
אל הבית ויתן
אותם אל אוצרות
בית המלך ויהי
כאשר מלך שלמה
ויבן את הבית
ויעל את כלי
הקדש אל הבית
ויתן אותם אל
אוצרות בית
המלך ויהי
כאשר מלך
שלמה ויבן
את הבית
ויעל את
כלי הקדש
אל הבית
ויתן אותם
אל אוצרות
בית המלך
ויהי כאשר
מלך שלמה
ויבן את
הבית ויעל
את כלי
הקדש אל
הבית ויתן
אותם אל

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ויש לו
אשה ואינו רוצה לגרשה כופין אותו
עד שיגרש ואם אמר איני רוצה
לגרשה אלא מפני שהיא מכעיסתני
ומקניטתני אין כופין אותו שכל
הכועס אפילו כל היום כולו אין
אשתו מגורשת אלא מדעתו שנאמר
וכתב ספר כריתות ונתן בידה
(דברים כד) ואם אמר הריני מגרשה
ואינו יודע מה יתן לה אין כופין
אותו שמא לא ימצא לה ונמצא
כופין אותו ונותן לה ואין אומרים
לו לך ומכור כלי פלוני ותן לה
שמא אין לו כלי פלוני

(Mishnah)

מתני׳ המוכר את הבית לא מכר את הבור ואת
המערה ואת הגנזך ואת הספרים ואת הכלים
שבתוכו אבל מכר את הדקלים אע״פ שיש
בתוכן פירות ואת הבהמה אע״פ שיש עליה
פירות ואת השפחה אע״פ שיש עמה בנים
ואת הבגדים אע״פ שיש בתוכן כסף ואת
הכלים אע״פ שיש בתוכן יין ושמן ואת
הבית אע״פ שיש בתוכו מעות ואת הבור
אע״פ שיש בתוכו תבואה ואת המערה אע״פ
שיש בתוכה פירות ואת הגנזך אע״פ שיש
בתוכו מרגליות ואת הספרים אע״פ שיש
בתוכן שטרות

(Gemara)

גמ׳ מנא הני מילי אמר רב יהודה אמר
שמואל דאמר קרא ויקח את כל רכושם
אשר רכשו ואת כל מקנהו אשר קנה
ויקח את כל רכושם אשר רכשו זה הבית
ואת כל מקנהו אשר קנה זה הבור והמערה
ואת כל רכושו זה הגנזך ואת מקנהו זה
הספרים ואת כל רכושו זה הכלים ואת כל
מקנהו זה הבגדים אשר רכש בחרן זה
הכסף ואת כל מקנהו אשר קנה זה הבהמה
ואת כל מקנהו אשר קנה זה השפחה ואת
כל מקנהו אשר קנה זה הדקלים

(Mishnah)

מתני׳ המוכר את הבית לא מכר את הבור
ואת המערה ואת הגנזך ואת הספרים ואת
הכלים שבתוכו אבל מכר את הדקלים אע״פ
שיש בתוכן פירות ואת הבהמה אע״פ שיש
עליה פירות ואת השפחה אע״פ שיש עמה בנים
ואת הבגדים אע״פ שיש בתוכן כסף ואת
הכלים אע״פ שיש בתוכן יין ושמן ואת
הבית אע״פ שיש בתוכו מעות ואת הבור
אע״פ שיש בתוכו תבואה ואת המערה אע״פ
שיש בתוכה פירות ואת הגנזך אע״פ שיש
בתוכו מרגליות ואת הספרים אע״פ שיש
בתוכן שטרות

(Gemara)

גמ׳ מנא הני מילי אמר רב יהודה אמר
שמואל דאמר קרא ויקח את כל רכושם
אשר רכשו ואת כל מקנהו אשר קנה
ויקח את כל רכושם אשר רכשו זה הבית
ואת כל מקנהו אשר קנה זה הבור והמערה
ואת כל רכושו זה הגנזך ואת מקנהו זה
הספרים ואת כל רכושו זה הכלים ואת כל
מקנהו זה הבגדים אשר רכש בחרן זה
הכסף ואת כל מקנהו אשר קנה זה הבהמה
ואת כל מקנהו אשר קנה זה השפחה ואת
כל מקנהו אשר קנה זה הדקלים

(מלכים)

ויאמר אליו אליהו אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם׃
ויתפלל יהושפט ויאמר יי׳ אלהי אבותינו הלא אתה אלהי בשמים
ואתה משל בכל ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך
יכול להתיצב׃ ויהי בעלות המלאכים את הסוסים ויאמרו
אל יהושפט הנה אנחנו עמך ויאמר יהושפט אל המלאכים
אם כן אין לנו מה לעשות כי אם לשוב אל מקומנו׃ ויאמר
אליהו אל יהושפט אל תירא כי אנחנו עמך ואין לך מה
לעשות כי אם לשוב אל מקומך׃

(קכה)

(קכו)

(ב)

(ג)

ואיכא דאמרי אפי׳ אין אדם יכול לעמוד בהן
ר׳ יוחנן אמר אפי׳

אשר יסיר ידו לו עמוד ברזל ברזלים
ונתנה אל תוך השוטר בראשו
ומול את ראש הפרזלים
אשר אל-כן גלל לו- הנגיד בן אלקנה
ולמה את הנזיר הנזיר בן הנזיר
אשר עשה לו- אשר עשה לו הנזיר
ויגלח את ויגלח את הנזיר
ראשו כי בכר נזירו ראשו כי בכר נזירו
ראשית קוצותיו ראשית קוצותיו

(ברכה)

אשר קדשנו במצותיו אשר קדשנו במצותיו
וצונו להדליק נר של וצונו להדליק נר של
חנוכה חנוכה
ועל הנסים ועל ועל הנסים ועל
הנפלאות הנפלאות
ועל התשועות ועל התשועות
ועל המלחמות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו שעשית לאבותינו
בימים ההם בימים ההם
בזמן הזה בזמן הזה
על ידי כהניך על ידי כהניך
הקדושים הקדושים
וכל שמונת ימי וכל שמונת ימי
חנוכה הנרות חנוכה הנרות
קודש הם קודש הם
ואין לנו רשות ואין לנו רשות
להשתמש בהם להשתמש בהם
אלא לראותם אלא לראותם
בלבד בלבד
כדי להודות כדי להודות
ולהלל לשמך ולהלל לשמך
הגדול הגדול
על נסיך על נסיך
ועל ישועתך ועל ישועתך
ועל נפלאותיך ועל נפלאותיך

ואם

ג ואם ישלח איש את חמורו ואת שורו
ג ואם יבקע איש בור או כי יכרה איש
ג שור שור את רעהו ומת הנה נמכרו
ג ואשר יגנב איש שה או שור וטבחו
ג אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת
ג אם זרחה השמש עליו דמים לו
ג כי יגנוב איש שה או שור וטבחו
ג אם מצוא ימצא בידו הגנבה משור
ג כי יבער איש שדה או כרם ושלח
ג אם פתה יפתה איש אשה לא
ג כל עצבת אלמנה ויתום לא תענון
ג אם נשך תשיך את כספו לא
ג אם חבל תחבל שלמת שמלת
ג את כספך לא תתן לו לא
ג ואנשי קדש תהיון לי ובשר

(פרשה כ)

ג וידבר אלהים את כל הדברים
ג אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך
ג לא יהיה לך אלהים אחרים על
ג לא תשא את שם יי אלהיך
ג זכור את יום השבת לקדשו
ג כבד את אביך ואת אמך למען
ג לא תרצח לא תנאף לא תגנב
ג לא תענה ברעך עד שקר
ג לא תחמד בית רעך לא תחמד
ג ויראו כל העם את הקולות
ג ויאמרו אל משה דבר אתה
ג ויאמר משה אל העם אל תיראו
ג ויאמר יי אל משה כה תאמר
ג לא תעשון אתי אלהי כסף
ג ומזבח אדמה תעשה לי וזבחת
ג ואם מזבח אבנים תעשה לי
ג ואל מעלות על מזבחי אשר
ג ואלה המשפטים אשר תשים
ג כי תקנה עבד עברי שש שנים
ג ואם אדניו יתן לו אשה וילדה
ג אם רעה בעיני אדניה אשר לא
ג ומכה איש ומת מות יומת
ג ומכה אביו ואמו מות יומת
ג ונואף איש ומכר אתו ונמצא
ג ומקלל אביו ואמו מות יומת
ג וכי יריבון אנשים ונגף איש
ג וכי יכה איש את עין עבדו או
ג וכי יגח שור את איש או את
ג וכי יגח שור איש את שור רעהו
ג כי יפתח איש בור או כי יכרה
ג וכי יבער איש שדה או כרם
ג כי תמצא גנבתו בידו משור
ג כי יבער איש שדה או כרם
ג כי יתן איש אל רעהו כסף או
ג אם כסף תלוה את עמי את
ג אם חבל תחבל שלמת שמלת
ג את כספך לא תתן לו לא
ג ואנשי קדש תהיון לי ובשר

(פרשה כ)

ג וידבר אלהים את כל הדברים
ג אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך
ג לא יהיה לך אלהים אחרים על
ג לא תשא את שם יי אלהיך
ג זכור את יום השבת לקדשו
ג כבד את אביך ואת אמך למען
ג לא תרצח לא תנאף לא תגנב
ג לא תענה ברעך עד שקר
ג לא תחמד בית רעך לא תחמד
ג ויראו כל העם את הקולות
ג ויאמרו אל משה דבר אתה
ג ויאמר משה אל העם אל תיראו
ג ויאמר יי אל משה כה תאמר
ג לא תעשון אתי אלהי כסף
ג ומזבח אדמה תעשה לי וזבחת
ג ואם מזבח אבנים תעשה לי
ג ואל מעלות על מזבחי אשר
ג ואלה המשפטים אשר תשים
ג כי תקנה עבד עברי שש שנים
ג ואם אדניו יתן לו אשה וילדה
ג אם רעה בעיני אדניה אשר לא
ג ומכה איש ומת מות יומת
ג ומכה אביו ואמו מות יומת
ג ונואף איש ומכר אתו ונמצא
ג ומקלל אביו ואמו מות יומת
ג וכי יריבון אנשים ונגף איש
ג וכי יכה איש את עין עבדו או
ג וכי יגח שור את איש או את
ג וכי יגח שור איש את שור רעהו
ג כי יפתח איש בור או כי יכרה
ג וכי יבער איש שדה או כרם
ג כי תמצא גנבתו בידו משור
ג כי יבער איש שדה או כרם
ג כי יתן איש אל רעהו כסף או
ג אם כסף תלוה את עמי את

(פרשה כא)

ג ואלה המשפטים אשר תשים
ג כי תקנה עבד עברי שש שנים
ג ואם אדניו יתן לו אשה וילדה
ג אם רעה בעיני אדניה אשר לא
ג ומכה איש ומת מות יומת
ג ומכה אביו ואמו מות יומת
ג ונואף איש ומכר אתו ונמצא
ג ומקלל אביו ואמו מות יומת
ג וכי יריבון אנשים ונגף איש
ג וכי יכה איש את עין עבדו או
ג וכי יגח שור את איש או את
ג וכי יגח שור איש את שור רעהו
ג כי יפתח איש בור או כי יכרה
ג וכי יבער איש שדה או כרם
ג כי תמצא גנבתו בידו משור
ג כי יבער איש שדה או כרם
ג כי יתן איש אל רעהו כסף או
ג אם כסף תלוה את עמי את
ג אם חבל תחבל שלמת שמלת
ג את כספך לא תתן לו לא
ג ואנשי קדש תהיון לי ובשר

(פרשה כב)

ג לא תאכלו כל נבלה לכלב
ג ששת ימים תעבד וביום השביעי
ג ושמרתם את המצות כי בעצם
ג ושבעת ימים תאכל מצות
ג כל בכור בניך תתן לי וכן
ג שבעת ימים יהיה עם אמו
ג ביום השמיני תתנו לי
ג ואנשי קדש תהיון לי ובשר
ג לא תשא שמע שוא אל תשת
ג אחרי רבים להטת ולא תענה
ג וכי תפגע שור איבך או חמורו
ג לא תטה משפט אביונך בריבו
ג מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק
ג ושוחד לא תקח כי השוחד
ג וששת שנים תזרע את ארצך
ג ושמרתם את חקתי לא תעשה
ג ואל תשבע בשמי לשקר
ג ושמרתם את חקתי לא תעשה
ג ואל תשבע בשמי לשקר
ג ושמרתם את חקתי לא תעשה
ג ואל תשבע בשמי לשקר

(פרשה כג)

ג ושמרתם את חקתי לא תעשה
ג ואל תשבע בשמי לשקר
ג ושמרתם את חקתי לא תעשה
ג ואל תשבע בשמי לשקר
ג ושמרתם את חקתי לא תעשה
ג ואל תשבע בשמי לשקר

ואת הנחשת כיורו ואת כן נחושתו ואת כל כלי השרת
את הנחשת כל העבודה אשר עשה את משכן יי
(ויקהל לה)
ויקהל משה את כל עדת
אלה הדברים אשר צוה יי לעשות אתם
ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם
קדש שבת שבתון ליי כל העושה בו מלאכה
לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת
(פקודי לח)
אלה פקודי המשכן משכן העדות
אשר פקד על פי משה עבודת הלוים
ביד איתמר בן אהרן הכהן ובצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יי את משה
ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחושב
ורוקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ושש
כל הזהב העשוי למלאכת כל המלאכה בכל קדש
ויהי זהב התנופה תשע מאות ושבעים ומאתים
כל הכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות
וחמשה ושבעים שקל
ואת הנחושת תנופת שבעים ככרים ואלפים ומאתים
שקל
ויעש בצלאל את בגדי הקדש לאהרן כאשר צוה יי את משה
ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ויעשו את כתפת זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ויעשו את אבני השהם מסבות מלאת מפתחות זהב
על שמות בני ישראל
ויעשו את המעיל מעשה ארג כליל תכלת
ויעשו את פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים
בתוך הרמנים סביב למעיל בתוך הרמנים
פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן
על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יי את משה
ויעשו את כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו
ואת מצנפת השש ואת פארי הגבעת השש
ואת מכנסי הבד שש משזר
ואת אבני השהם מסבות מלאת מפתחות זהב
מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל
ויעשו את הציץ נזר הקדש זהב טהור
ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם
קדש ליי
ויעשו את כל עבודת משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה כן עשו
וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה
כאשר צוה יי כן עשו ויברך אותם משה

פרק יב

אשר יחיו אחרי אשר
הכה לו אשרה ובניה
ויעבר בתוך אשרה
ויגל ארצה ויבא
ויעמד לפני יהוה ויאמר
ויעש כאשר עשה
ויבן את הבמות
אשר עשה שלמה
ויקח את עגל
אשר עשה אהרן
ויקטר עליו
ויזבח לעגלים
ויעש כמעשה
אשר עשה
ויעל על המזבח
אשר עשה בבית
ויעל על המזבח
אשר עשה בבית
ויקטר עליו
ויזבח לעגלים
ויעש כמעשה
אשר עשה בבית
ויעל על המזבח
אשר עשה בבית
ויקטר עליו
ויזבח לעגלים
ויעש כמעשה
אשר עשה בבית
ויעל על המזבח
אשר עשה בבית
ויקטר עליו
ויזבח לעגלים
ויעש כמעשה
אשר עשה בבית

אצבע
אצבע ואחד כתוב לזה
ראה את כל אשר עשה
כי אשר אשר ראה
ולא הסיר את חטאות
ירבעם אשר החטיא

ויהי ביום השלישי
ויאמר אליהם
ועתה אשר אני
ואתם אמרתם
ויאמר אליהם
ויאמר אליהם
ויאמר אליה

ואמר לו אלישע לך רחץ שבע פעמים בירדן ויחזור בשרך אליך ויטהר׃ ויאמר נעמן הלא טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן ויסע בחמה׃ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשנו והוא אמר אליך רחץ וטהר׃ וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים ויחזר בשרו כבשר נער קטן וטהר׃ וישב אל איש האלהים הוא וכל מחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃ ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויאבה׃ ויאמר נעמן ואם לא נתן יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃ בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדוני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃ ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ׃ ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדוני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא אתה חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו משהו׃ ויעבר גיחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃ ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה הלמו לי שני נערים מהר אפרים משני בני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים׃ ויאמר נעמן הואל קח כפים ויצר בשתים ככרות כסף בשני חלפות בגדים ושתי חגרות ויתן לפני שנים נשאו׃ ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו׃ והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גיחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃ ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מרכבתו לקראתך הלקח את הכסף ולקחת בגדים וזתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ צרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃ ויבא בני הנביאים ויאמרו אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו׃ נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו׃ ויען האחד ויאמר הואל נא ובא עם עבדיך ויאמר אני אלך׃ וילך עמם ויבאו הירדנה ויגזרו עצים׃ והנה בהפלו את הקורה ויפל ברזל המעצד במים ויזעק ויאמר אהה אדני והוא חמוד נשאלתי׃ ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויכרת עץ ויטל שם ויצף הברזל׃ ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו׃ וארם היה לחוץ על ישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנתי׃ וישלח איש האלהים אל המלך ישראל לאמר השמר מעבור במקום הזה כי שמה ארם נחתים׃ וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירהו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים׃ ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל׃ ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך׃ ויאמר לכו וראו אי זה והשלחה ואקחהו משם ויגד לו לאמר הנה בדתן׃ וישלח שם סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר׃ וישכם משרת איש האלהים לצאת והנה חיל סובב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה׃ ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם׃ ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע׃ וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויך אותם בסנורים כדבר אלישע׃ ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אותם שמרונה׃ ויהי כבואם שמרונה ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה וייפקחו יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון׃ ויאמר מלך ישראל אל אלישע בראותו אותם אבי אכה אכה׃ ויען לא תכה אכה אשר שבית בחרבך ובקשתך אתה תכה אכה׃ ויאמר שים לחם וים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם׃ ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל׃ ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל חילו ויעל ויצר על שמרון׃ ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף׃ ומלך ישראל עבר על החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך׃ ויאמר אל לא יושיעך יהוה מאין אושיע לך המגרן ומהיקב׃ ויאמר אליה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר׃ ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה מחר תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה׃ ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה השק לבשר מבית אל בית׃ ויאמר אשמעה אלישע בן שפט אשר הגיה ראש עליו היום׃ והזקנים יושבים אתו ויאמר אליהם המלך אל אלישע שלח איש מפני הנה המלאך מבשר בא אליו ואני טרם בא המלאך הנה הוא אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו בבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו׃ עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה מאת יהוה זאת הרעה מה אקוה ליהוה עוד׃ ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון׃ ויען השלישי אשר נשען על ידו את איש האלהים ויאמר אל איש האלהים הנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה׃ ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל׃ והאנשים פתח השער ויבעטהו בהמון ויבעט בו כדבר איש האלהים אשר דבר בבוא המלך אליו׃ ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר

ויבא אתו אל בית אביו ויעש משתה גדול
ויקרא לרעיו ולאוהביו ולאחיו ולכל אנשי
עירו ויאכלו וישתו ויהי כי בא הלילה
ויבא אל חדרו וישכב עם אשתו ויהי
בבקר בבקר ויקם ויאמר אל אשתו
קומי לכי אל מקומך ותאמר לו
אדוני אל תעזבני הלילה כי
אם אשר אמרתי אליך
אמרי נא לי
אשר
אמרתי
אליך
ואמרי
לי
אשר
אמרת
אלי

ויאמר אליה הן אמרתי אליך
אל תעזבני הלילה כי אם
אשר אמרתי אליך
אמרי נא לי
אשר
אמרתי
אליך
ואמרי
לי
אשר
אמרת
אלי

ויעלך ויגשך עמו ... וכי כן הוא
ויפתח בקול ויבכה ... ויעבוד עבודה זרה
ואת כתם ושוט עניו ... ויכתוב ויעשה כתיו
ויקח אחיה בקשקשי ... ויבן במות
ויבקע את העצים ... ויעל העולה
אשר אמר האלהים ... ויבוא אל המקום
ויבן שם את המזבח ... ויערך את העצים
ויעקד את יצחק ... ויקח את המאכלת
לשחט את בנו ... ויקרא אליו מלאך
ויאמר אברהם ... הנני
ויאמר אל תשלח ... ידך אל הנער
ואל תעש לו מאומה ... כי עתה ידעתי
כי ירא אלהים אתה ... ולא חשכת
את בנך את יחידך ... ממני
ויאמר אברהם ... אחרי נפטר
ויאמר אל יהי נא ... אלהים בעזרי
ויאמר אל יהי נא ... אלהים בעזרי
ויאמר אל יהי נא ... אלהים בעזרי

ויעל אברהם את ... עיניו וירא
והנה איל נאחז ... בסבך בקרניו
וילך אברהם ויקח ... את האיל
ויעלהו לעולה ... תחת בנו
ויקרא אברהם ... שם המקום ההוא
ה' יראה אשר ... יאמר היום
בהר ה' יראה ... ויברך אברהם
את המקום ההוא ... ויקרא למקום ההוא
ה' יראה אשר ... יאמר היום
בהר ה' יראה ... ויברך אברהם
את המקום ההוא ... ויקרא למקום ההוא
ה' יראה אשר ... יאמר היום
בהר ה' יראה ... ויברך אברהם
את המקום ההוא ... ויקרא למקום ההוא

. ס.ס.ס ואת כתב . וכאשר אל אחיו . ויהי אל ה

אשתו ואת בניו . ויקח את אשתו

וכל אשר לו . ויקם וילך ארם

נהרים . ויבא אל בית אביו

ואל משפחתו . ויקח לו נשים

ובנים ובנות . ויהי הולך

ושב אל ביתו . ויהי בימים

הרבים ההם . ויבא אל ביתו

ויבא

ויאמר יהוה אל ירמיה עוד קרא את הדברים האלה
ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר כספים ונבלים ומצלתים ונתנם איש אל רעהו
ואל אחיו ואמר חיים יהוה כי עתה ישקו הגוים
אתה ונשתכרו והקיאו ונפלו ולא יקומו מפני החרב
אשר אנכי שלח בתוכם ויהי כי מאנו לקחת הכוס
מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות
שתה ושכר והקיא ונפל ולא תקום מפני החרב
אשר אנכי שלח בתוכם והיה כי ימאנו לשמע

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויקרא כה

(מה)

כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד
תהיה עמך כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל
יעבד עמך ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו
ואל אחוזת אבותיו ישוב כי עבדי הם אשר הוצאתי
אותם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד לא תרדה
בו ויראת מאלהיך

(מו)

ועבדך ואמתך אשר יהיה לך מאת הגוים אשר סביבתיכם
מהם תקנו עבד ואמה וגם מבני התושבים הגרים עמכם
מהם תקנו ומאשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם
והיו לכם לאחזה והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם
לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל
איש באחיו לא תרדה בו בפרך

(מז)

וכי תשיג יד גר ותושב עמך והמך אחיך עמו ונמכר
לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר אחרי נמכר גאלה
תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו או דדו או בן דדו יגאלנו
או מאר משפחתו משארו יגאל לו או השיגה ידו ונתגאל
וחשב עם קנהו משנת המכר לו עד שנת היובל והיה
כסף ימכרו כימי שנה בשנה עמו יהיה כשכיר ישב
לפניו אם עוד רבות בהם לפי שניהם יתן את כסף
גאלתו ואם מעט נשארו בשנים לפניו כפי שניו ישיב
את כסף גאלתו ועבד שכיר יהיה לו לא ירדנו בפרך
לעיניך ואם לא יגאל באלה ויצא בשנה הזאת הוא
ובניו עמו כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

ויקרא כו

(מח)

לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם
ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי
אני יהוה אלהיכם

(מט)

את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

(נ)

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם
ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה
יתן פריו והשיג לכם דיש את בצירה ובצר את זרע
והיתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם ונתתי
שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה
מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם ורדפתם את אויביכם
ונפלו לפניכם לחרב וחמשה מכם ירדפו מאה ומאתים
מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב ופניתי
אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי את
בריתי אתכם והאכלתם ישן נושן וישן מפני חדש
תוציאו ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו
לי לעם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם והולכתי
אתכם קוממיות

(נא)

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה
ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם
לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי אני
אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש וזרעתם
לריק זרעכם ואכלו אויביכם והשלתי את פני בכם
ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין
רודף אתכם ועד אם לא תשמעו לי והוספתי לייסרכם
שבע על חטאתיכם ושברתי את גאון עזכם ונתתי את
שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת ותם לריק כחכם
ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את
פריו והלכתם עמי קרי ולא אבה לשמע לי ויספתי
עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם ושלחתי בכם את חית
השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם ומעטה אתכם ונשמו
דרכיכם חרבות ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי
קרי ואף אני אלך עמכם קרי והכיתי אתכם גם אני
שבע על חטאתיכם והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם
ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם
בידי אויב ובצעתי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו ואם עד אלה לא
תשמעו לי והלכתם עמי קרי והלכתי אף אני עמכם
בחמת קרי ויסרתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם
ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו
והשמותי את במותיכם והכרתי את חמניכם ונתתי
את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם
ושמתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא
אריח בריח ניחחיכם והשמותי את הארץ ושממו עליה
אויביכם הישבים בה והזרתי אתכם בגוים וריקתי
אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה והיו עריכם חרבה
אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם
בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ושבתה את שבתותיה
כי הרצתה כל ימי השמה את אשר לא שבתה בשבתותיכם
בשבתכם עליה והאני הנשארים מכם והבאתי מרך
בלבבם בארצות אויביהם ורדף אותם קול עלה נדף
וברחו כמפני חרב ונפלו ואין רודף וכמנוס לחרב
יכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רודף ולא תהיה
לכם תקומה לפני אויביכם ואבדתם בגוים ואכלה
אתכם ארץ אויביכם והנשארים מכם ימקו בעונם
בארצות אויביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם
ימקו עד אשר יתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם
אשר מעלו בי וגם אני הלכתי עמם בארץ אויביהם
או יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם ואף כי
מאסתי בחקתי וגעלה נפשי את משפטי להפר בריתי
אתם כי אני יהוה אלהיהם וזכרתי להם ברית ראשונים
אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יהוה

(נב)

אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו
ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה

ענה

אנו נחלק ענתה שם ותן אל נאמלק תוכח כרוכה פלגם
פה ענתה ושם כסף. ופלך קנוי נחלה. ותלך עלה.
תך אם אשר. אנו. ותמה פנוה
נחל תלה. נה עמך תמנה אל תאבדנו. פ. ראה.
אשר דבך ברוך פ תמנה כי פלג אנוש ותל ענה
אשר ותן אנוש ותמנה אל פלגיהם ונתנך אשר נתן
פה אשר אנוש ותמנה אל פלגיהם ונתנך אשר נתן

(קטנים)

אל אבלם נחלי כה. תוכ. ותה
כי פתח אנוש ותל ענה אל פלגיהם ונתנך אשר נתן

(קטנים)

ענה אבלם על כוכבים אשר ותלך ואשר
ותמנה ותאבדנה אשר ותן כי אנוש ותמנה כרוכה ותמנה
על פלגי ותלך ותאבדנה אל אבי ותן אשר נתן
אשר ותן אשר ותמנה תך אבי. ותאבדנה ותאל
ותמנה ותלך פ. פ ותאבי כי אשר אנוש ותמנה

(קטנים)

כי אשר פלגי ותן אל אבלם ותלך פ ותמנה
ותן אשר ותמנה פ ותאבי אל אבי ותן אשר נתן

(קטנים)

אשר ותמנה ותאבדנה אל אבי ותן אשר נתן
כי אשר פלגי ותן אל אבלם ותלך פ ותמנה

(קטנים)

ותן אשר ותמנה פ ותאבי כי אשר אנוש ותמנה
אל אבי ותן אשר נתן אל אבלם ותלך פ ותמנה

(קטנים)

כי אשר פלגי ותן אל אבלם ותלך פ ותמנה
ותן אשר ותמנה פ ותאבי כי אשר אנוש ותמנה

(קטנים)

אל אבי ותן אשר נתן אל אבלם ותלך פ ותמנה

I-84-136.13

Conservation No.: 01-84-176.13
Conservator: P. Spitzmueller
Date: 8/84

This book received conservation treatment. For further information refer to number 01-84-176.13 in the Rare Book Section of the Conservation Office.